

ՎԱՐԴԱՆ ՎԱՐԴԱՆՅԱՆ

Եվրոպական տարածաշրջանային ակադեմիայի ասպիրանտ

**ՔԱՂԱՔԱՅՈՒՆ ԱՆՀԱՅՏ ԲԱՅԱԿԱՅՈՂ ԵՎ
ՔԱՂԱՔԱՅՈՒՆ ՍԱՀԱՅԱԾ ՀԱՅՏԱՐԱՐԵԼՈՒ ՀԵՏ
ԿԱՊՎԱԾ ՈՐՈՇ ԽՆԴԻՐՆԵՐ**

Սույն հոդվածում հեղինակը ուսումնասիրության է ենթարկել քաղաքացուն անհայտ բացակայող և քաղաքացուն մահացած հայտարարելու հիմքով հատուկ վարույթի կարգով հարուցված գործերի բնության խնդրում գոյություն ունեցող օրենսդրական բացթողումները, որոնք անդրադառնում են կայացված վճիռների լրիվության և հիմնավորվածության վրա: Վերլուծության արդյունքում հոդվածագիրը եկել է եզրակացության, որ ՀՀ Քաղաքացիական դատավարության օրենսգրքի 31-րդ գլուխն արմատական վերակառուցման կարիք ունի:

Հիմնարար բառեր- վարձակալած, անհայտ բացակայող, հատուկ վարույթ, իրավահարաբերություն, գույք, ժառանգություն, օրենսդիր, պատահար, զինժառանգող, վճիռ:

Քաղաքացիական, ընտանեկան, աշխատանքային և այլ իրավահարաբերությունների մեջ գտնվող որևէ մեկի բնակության (հաշվառման) վայրն անհայտ լինելու դեպքում նրա հետ իրավահարաբերության մեջ գտնվող մասնակիցները չեն կարող կամ կդժվարանան իրականացնել իրենց սուբյեկտիվ իրավունքները: Քաղաքացուն հատուկ վարույթի կարգով անհայտ բացակայող ճանաչելը և նրան մահացած հայտարարելը դիմողի և այդ հանգամանքը հաստատելու մեջ շահագրգռված այլ անձանց համար առաջացնում են որոշակի իրավունքներ ու պարտականություններ: Օրենսդրության և դատական պրակտիկայի վերլուծությունները վկայում են, որ նման գործերը հարուցվում են հետևյալ դեպքերում՝

- 1) անհայտ բացակայող ճանաչված քաղաքացու գույքը պահպանելու և կառավարելու համար գույքի նկատմամբ կառավարիչ նշանակելու,
- 2) այդ գույքից անհայտ բացակայողի խնամքի տակ եղած անձանց ապրուստի միջոց տալու,
- 3) վարձակալած կամ օգտագործման իրավունքով հատկացված բնակատարածության նկատմամբ անհայտ բացակայողի իրավունքը կորցրած ճանաչելու,
- 4) անհայտ բացակայողի հետ ամուսնալուծությունը ՔԿԱԳ մարմիններում ձևակերպելու և այլ անձի հետ գրանցված ամուսնության մեջ մտնելու,
- 5) առանց անհայտ բացակայողի համաձայնության նրա երեխաներին որդեգրելու,
- 6) անհայտ բացակայողի մասնակցությամբ կնքված հանձնարարության պայմանագիրը կամ նրա կողմից տրված լիազորագրի գործողությունը դադարեցնելու,
- 7) անհայտ բացակայող ճանաչված և մահացած հայտարարված քաղաքացու ընտանիքի անդամներին կենսաթոշակ նշանակելու,
- 8) մահացած հայտարարված քաղաքացու

մահվան մասին ՔԿԱԳ մարմիններում գրանցում կատարելու,

9) մահացած հայտարարված քաղաքացու հետ ամուսնությունը դադարած համարելու,

10) մահացած հայտարարված քաղաքացու գույքը ժառանգելու նպատակով (Քաղ. օր. թիվ 45, 324, 788, 1188, Ընտ. օր. 15, 118, ՔԳՕ թիվ 181, Պետական կենսաթոշակների մասին օր. 13-րդ հոդվածներ):

Քաղաքացուն անհայտ բացակայող կամ մահացած ճանաչելու վերաբերյալ դիմումը տրվում է նրա վերջին հայտնի բնակության (հաշվառման) վայրի կամ դիմողի բնակության վայրի ընդհանուր իրավասության դատարան: Օրենսդիրը կոնկրետ պահանջներ է ներկայացնում, որոնք պետք է նշված լինեն դիմումում:

Դրանք են՝

- 1) քաղաքացուն անհայտ բացակայող կամ մահացած ճանաչելու դեպքում դիմողի համար ակնկալվող իրավական հետևանքները,
- 2) քաղաքացու անհայտ բացակայությունը հավաստող հանգամանքները,
- 3) անհայտ բացակայողին մահ սպառնացող կամ այլ հանգամանքներ, որոնք հիմք են տալիս ենթադրելու, որ նրա մահը որոշակի դժբախտ պատահարի հետևանք է:

Օրենսդիրը դատարանին իրավասություն է տվել նշված պահանջները չկատարելու դեպքում վերադարձնել դիմումը:

Քաղաքացուն անհայտ ճանաչելու և նրան մահացած հայտարարելու պայմանները նախատեսված են Քաղ. օր. 44-րդ և 47-րդ հոդվածներով: Շահագրգռված անձանց դիմումով դատարանը կարող է քաղաքացուն անհայտ բացակայող ճանաչել, եթե մեկ տարվա ընթացքում նրա բնակության վայրում տեղեկություններ չկան նրա գտնվելու տեղի մասին: Քաղաքացին կարող է մահացած հայտարարված քաղաքացու հետևյալ իրավունքները կորցնել՝

ԱՐԴԱՐԱԴԱՏՈՒԹՅՈՒՆ

րարվել, եթե նրա բնակության վայրում երեք տարվա ընթացքում տեղեկություններ չկան նրա գտնվելու վայրի մասին, իսկ եթե նա անհայտ կորել է այնպիսի հանգամանքներում, որոնք մահվան վտանգ են սպառնացել կամ հիմք են տալիս ենթադրելու նրա մահը որոշակի դժբախտ դեպքի հետևանքով վեց ամսվա ընթացքում: Ռազմական գործողությունների հետևանքով անհայտ կորած զինծառայողը կամ այլ քաղաքացին կարող է մահացած հայտարարվել ոչ շուտ, քան ռազմական գործողությունների ավարտից երկու տարի հետո:

Դիմումն ընդունելուց հետո պետք է դիմողից ապացույցներ պահանջել նաև անհայտ բացակայողի հետ քաղաքացիական, ընտանեկան, աշխատանքային և այլ իրավահարաբերությունների մեջ գտնվելու, ինչպես նաև քաղաքացու անհայտ բացակայության հետևանքով իր սուբյեկտիվ իրավունքների իրականացումը կամ պաշտպանությունն իրագործելու անհնարիմության մասին:

Վերը նշվածները հնարավորություն են տալիս կանխել իրավաբանական նշանակություն չունեցող փաստերի վերաբերյալ դիմումների ընդունումը: Այսպես քաղաքացու գույքը ժառանգելու նպատակով մեկ ուրիշին անհայտ բացակայող ճանաչելու մասին դիմումը վարույթ ընդունվել չի կարող, քանի որ անհայտ բացակայության վերաբերյալ վճիռն այս դեպքում իրավական հետևանքներ չի առաջացնում: Նույն կերպ չպետք է վարույթ ընդունել քաղաքացուն մահացած հայտարարելու վերաբերյալ անհայտ բացակայող քաղաքացու ընտանիքի անդամների թվի մեջ չստանող անձանց դիմումները, եթե դրանք տրվում են կերակրողին կորցնելու կապակցությամբ կենսաթոշակ ստանալու նպատակով: Սակայն դատավորն իրավունք չունի մերժել դիմումի ընդունումն այն պատճառաբանությամբ, թե դիմողը ապացույցներ չի ներկայացրել անհայտ բացակայողի վերջին բնակության վայրի մասին, կամ որ դիմումում նշված անհայտ բացակայության ժամկետները պակաս են Քաղ. օր. 44-րդ և 47-րդ հոդվածներով նախատեսված ժամկետներից՝ մեկ տարուց և երեք տարուց: Այս հանգամանքները կարող են վիճելի լինել, ուստի կարող են պարզվել միայն գործի քննության ժամանակ:

Դիմումը վարույթ ընդունելուց հետո դատավորը գործը դատական քննության նախապատրաստելու նպատակով նախևառաջ պարզում է, թե ովքեր (բացակայողի մերձավոր ազգականները, նրա հետ աշխատողները և այլն) կարող են տեղեկություններ տալ բացակայողի մասին: Դատավորը այդ նպատակով հարցում է անում բացակայողի վերջին հայտնի բնակության վայրի և աշխատավայրի կազմակերպություններին, ինչպես նաև որոշում է կայացնում դիմողի հաշվին հաղորդագրություն հրապարակել մամուլում քաղաքացուն անհայտ բացակայող ճանաչելու կամ մահացած

հայտարարելու գործի հարուցման մասին: Եթե դիմումը տրվել է ռազմական գործողությունների կապակցությամբ անհայտ կորած զինծառայողին մահացած հայտարարելու մասին, ապա համատիրությունից, ոստիկանության մարմիններից, տեղական ինքնակառավարման մարմիններից բացի պետք է հարցում ուղարկել նաև ՀՀ պաշտպանության նախարարություն կամ նրա տեղական մարմիններ: Բացակայողին չհայտնաբերելու կապակցությամբ նրա նկատմամբ հետախուզումը դադարեցնելու մասին ոստիկանության մարմինների տեղեկանքները դատարանների կողմից չեն կարող դիտվել որպես այդ անձի բնակության վայրի վերաբերյալ տեղեկություններ ստանալու անհնարիմությունը հաստատող արժանահավատ ապացույցներ: Գործի հանգամանքները բազմակողմանիորեն և օբյեկտիվ կերպով պարզելու նպատակով մասն տեղեկանքներ ստանալուց հետո էլ դատարանները պետք է հարցումներ ուղարկեն համապատասխան անձանց ու կազմակերպություններին:

Դիմումն ընդունելուց հետո դատավորը կարող է առաջարկել խնամակալության և հոգաբարձության մարմինն՝ խնամակալ նշանակել բացակայող քաղաքացու գույքի պահպանության և կառավարման համար:

Գործը դատական քննության նախապատրաստելու նպատակով մամուլում հրապարակված հաղորդագրության մեջ դատարանը խնդրում է բոլոր քաղաքացիներին և կազմակերպություններին դատարանին հաղորդել այդ անձի մասին իրենց հայտնի բոլոր տեղեկությունները:

Այնուհետև դատավորը լուծում է շահագրգռված անձանց՝ գործի քննությանը ներգրավելու հարցը: Ելնելով դիմողի նպատակից՝ գործին մասնակից են դարձվում սոցալ մարմիններն ու դիմողի ընտանիքի անդամները, որոնք իրավունք ունեն մահացած հայտարարված քաղաքացու գծով կենսաթոշակ ստանալ կերակրողին կորցնելու կապակցությամբ, դիմողի ժառանգները կամ ֆինանսական մարմինները, անհայտ բացակայողի ժառանգները, նրանցից ապրուստի միջոց ստանալու իրավունք ունեցող անձինք և այլն:

Նախապատրաստումն ավարտելուց հետո գործը նշանակվում է դատական քննության, որին հրավիրվում են դիմողը և շահագրգռված քաղաքացիների ու կազմակերպությունների ներկայացուցիչները: Գործի ըստ էության քննության ընթացքում դատարանը պարզում է անհայտ բացակայության փաստական հանգամանքը և բավարարում կամ մերժում է դիմողի պահանջը: Անհայտ բացակայության սկիզբը կամ քաղաքացու մահվան օրը որոշվում է Քաղ. օր. 44-րդ հոդվածի 2-րդ և 47-րդ հոդվածի 3-րդ մասերի հիման վրա: Այն է՝ անհայտ բացակայության մեկտարյա ժամկետն սկսում է աշխատել բացակայողի մասին վերջին տեղեկու-

թյունների ստացման օրից, իսկ եթե դա հնարավոր չէ որոշել, ապա այն ամսին հաջորդող ամսվա մեկից, երբ ստացված են եղել բացակայողի մասին վերջին տեղեկությունները, եթե հնարավոր չէ որոշել նաև այդ ամիսը, ապա՝ հաջորդ տարվա հունվարի մեկից:

Մահը մի իրադարձություն է, որի հետ նյութական իրավունքի նորմերը կապվում են իրավական հետևանքների հետ: Այդ փաստով են պայմանավորված մասնավորապես կենսաթոշակային, ժառանգական իրավահարաբերությունների ծագումը, փոփոխումը և ամուսնաընտանեկան իրավահարաբերությունների դադարումը:

Անձի՝ որոշակի ժամանակում և որոշակի հանգամանքներում մահանալու փաստի հաստատման անհրաժեշտություն առաջանում է, երբ մահը ընդհանրապես չի գրանցվել զազսի մարմիններում: Ընդամին, եթե շահագրգռված անձն իր տրամադրության տակ ունի անձի մահվան փաստը հաստատող ապացույցներ (իրավասու մարմինների կողմից տրված տեղեկանքներ), ապա նա մահվան գրանցման խնդրով առաջին հերթին պետք է դիմի զազսի համապատասխան մարմնին, որը փաստի առկայությունը ստուգելուց և դրա առկայության մեջ համոզվելուց հետո պարտավոր է գրանցել այն ու տալ մահվան վկայական, իսկ երբ շահագրգռված անձը չունի այդպիսի ապացույցներ, կամ ներկայացված ապացույցները զազսի մարմինների մոտ կասկածներ են հարուցում, և վերջինս մերժում է մահվան գրանցումը, ապա նա կարող է դիմել դատարան անձի՝ որոշակի ժամանակում և որոշակի հանգամանքներում մահանալու փաստի հաստատման խնդրով՝ դիմումին կցելով զազսի մարմինների մերժումը հաստատող փաստաթղթեր:

Քաղաքացուն մահացած հայտարարելու պարտադիր նախադրյալը որոշակի ժամանակով անհայտ բացակայությունն է, իսկ անձի որոշակի ժամանակում և որոշակի հանգամանքներում մահանալու փաստի հաստատման համար բավական է միայն, որ փաստը հաստատող ապացույցներ լինեն, և մահը ձևակերպված լինի զազսի մարմիններում: Թվարկված նյութական տարբերությունները հանդիսանում են երկու տարբեր կատեգորիայի գործերի դատավարական առանձնահատկությունների հիմք, այն է՝ քաղաքացուն մեռած հայտարարելու վերաբերյալ գործերի վարույթը իրավաբանական փաստերի հաստատման վերաբերյալ գործերի վարույթին չի պատկանում (առաջին դեպքում հայտարարություն է տրվում գործ հարուցելու մասին, պարտադիր կարգով մասնակցում է դատախազ և այլն): Բացի այդ, եթե քաղաքացուն մահացած հայտարարելը տեղի է ունենում միայն դատական կարգով, ապա անձի՝ որոշակի ժամանակում և որոշակի հանգամանքներում մահանալու փաստը կարող է հաստատվել նաև վարչական կարգով:

Երբեմն էլ դատարանները անձի՝ որոշակի ժամանակում և որոշակի հանգամանքներում մահանալու փաստի հաստատման վերաբերյալ գործերով կայացված վճիռներում չեն նշում փաստական մահվան ժամանակը: Նման վճիռները զազսի մարմինների կողմից կատարվող գրանցումների համար հիմք հանդիսանալ չեն կարող:

Քննարկվող փաստը պետք է տարբերել նաև մահվան գրանցման փաստից: Երկու դեպքերում էլ առկա են մահը հաստատող որոշակի ապացույցները, սակայն առաջին դեպքում խոսքը վերաբերում է նախկինում չձևակերպված, իսկ երկրորդ դեպքում՝ համապատասխան մարմիններում պատշաճ կարգով ձևակերպված մահվան փաստին: Այսպես է պատերազմական պայմաններում. հնարավոր չէ ռազմադաշտում գոհված անձանց մահը գրանցել զազսի մարմիններում, և գրանցմանը փոխարինում է զինվորական մասի հաղորդումը, որը հետագայում կարող է կորչել կամ ոչնչանալ: Նման պարագայում դատարանը կարող է հաստատել անձի՝ որոշակի ժամանակում և որոշակի հանգամանքներում մահանալու և ոչ թե մահվան գրանցման փաստը, քանի որ այս դեպքում խոսքը վերաբերում է զազսի մարմիններում պատշաճ կարգով չձևակերպված մահվանը:

Քաղաքացուն մահացած հայտարարելու համար անհայտ բացակայության եռամյա ժամկետն սկսում է աշխատել և հաշվվել այնպես, ինչպես որ քաղաքացուն անհայտ բացակայող ճանաչելու ժամկետը: Դատարանը կարող է անձին մահացած հայտարարել, եթե գործը դատարանում քննվում նախորդող երեք տարիների ընթացքում բացակայողի գտնվելու վայրի մասին որևէ տեղեկություն չի ստացվել: Եթե քաղաքացին մշտական բնակության (հաշվառման) վայրից բացակայել է երեք տարուց ավելի, բայց տեղեկություններ կան այդ ժամկետում այլ տեղերում նրա գտնվելու մասին, ապա թեկուզև քաղաքացու այժմյան գտնվելու տեղն անհայտ է, դատարանը չի կարող նրան մահացած հայտարարել: Ռազմական գործողությունների ավարտման օրը պետք է հաստատված լինի զինմարմինների կողմից տրված տեղեկանքներով: Դիմողի պահանջը մերժվում է, եթե պարզվում է, որ անհայտ բացակայության ժամկետը պակաս է օրենքով նախատեսված ժամանակահատվածից:

Գործի քննության ընթացքում դատարանը լսում է դիմողի և շահագրգռված անձանց բացատրությունները, հարցաքննում է վկաներ, հետազոտում է ներկայացված փաստաթղթերը: Եթե դատական քննության ընթացքում պարզվում է անհայտ բացակայողի բնակության (հաշվառման) վայրը, ապա դատարանը դիմողին առաջարկում է հրաժարվել իր պահանջից և նրա համաձայնությամբ գործի վարույթը կարճում է ՔԴՕ 109-րդ հոդվածի 6-րդ կետին համապատասխան: Իսկ եթե

ԱՐԴԱՐԱԴԱՏՈՒԹՅՈՒՆ

դիմողը չի հրաժարվում իր պահանջից, դատարանը գործը քննում է ըստ էության և մերժում է նրա դիմումը:

Գործի քննությունն ավարտվում է վճռի կայացմամբ: Վճռի եզրափակիչ մասում դատարանը նշում է քաղաքացու ազգանունը, անունը, հայրանունը, վերջին հայտնի բնակության վայրը, անհայտ բացակայության սկզբնաժամկետը կամ քաղաքացու մահվան ժամանակը, եթե դա հայտնի է դատարանին:

Դատարանի վճիռը, որով քաղաքացին անհայտ բացակայող է ճանաչվել, հիմք է հանդիսանում, որ բացակայողի գույքի գտնվելու վայրի խնամակալության և հոգաբարձության մարմինն այդ գույքի նկատմամբ խնամակալություն սահմանի, եթե մինչ այդ նա չի արել այդ:

Դատարանի վճիռը, որով քաղաքացին մահացած է հայտարարվել, հիմք է հանդիսանում, որ ՔԿԱԳ մարմինն այդ քաղաքացու մահվան մասին գրանցամատյանում գրառում կատարի:

Օրենքի տեքստը ճշգրտելու և դատական սխալներից խուսափելու համար անհրաժեշտ է հաշվի առնել հետևյալը. քաղաքացուն մահացած հայտարարելու հիմքերը կարգավորվում են նյութական իրավունքի նորմերով (Քաղ. օր. 44-րդ հոդվ.), իսկ քաղաքացու՝ որոշակի ժամանակում և որոշակի հանգամանքներում մահանալու և մահվան գրանցման փաստը հաստատելու հիմքերը՝ դատավարության իրավունքի նորմերով (ՔԴՕ 189-րդ հոդվ. 2-րդ կետի 3-րդ և 4-րդ ենթակետեր): Քաղաքացուն մահացած հայտարարելու գործերով դատարանը պարզում է անհայտ բացակայության ժամկետները կամ այն հանգամանքները, որոնք անհայտ բացակայողի մահվան վտանգ են սպառնացել, կամ հիմք են տվել ենթադրելու որոշակի ժամանակում նրա մահը: Քաղաքացու՝ որոշակի ժամանակում և որոշակի հանգամանքներում մահանալու կամ նրա մահվան գրանցման փաստը հաստատելու գործերով դատարանը պարզում է անձի մահանալու հավաստի կամ քաղաքացու մահը ժամանակին պատշաճ կարգով գրանցված լինելու հանգամանքները: Հետևաբար, առաջին դեպքում քաղաքացու մահը սուկ ենթադրվում է, իսկ երկրորդ դեպքում հաստատվում է ստույգ կերպով: Քաղաքացուն մահացած հայտարարելու դեպքում անձի մահվան օր է համարվում դատարանի որոշումն օրինական ուժի մեջ մտնելու կամ քաղաքացու ենթադրյալ մահվան օրը (եթե այդպես է նշվել վճռում): Ի դեպ, օրենսդիրը չի սահմանել նշված դեպքերը, որ դարձյալ հատուկ վարույթի տարբեր ինստիտուտները միմյանց հետ շփոթելու արդյունք է: Անձի՝ որոշակի ժամանակում և որոշակի հանգամանքներում մահանալու փաստի հաստատման դեպքում անձի մահվան օր է համարվում դատարանի կողմից հաստատված փաստական

մահվան օրը: Բացի այդ, քաղաքացուն մահացած հայտարարելը կարող է տեղի ունենալ միայն դատական կարգով, իսկ քաղաքացու՝ որոշակի ժամանակում և որոշակի հանգամանքներում մահանալու փաստը՝ նաև վարչական կարգով՝ ՔԿԱԳ մարմինների կողմից: Քաղաքացուն մահացած հայտարարելու գործով օրինական ուժի մեջ մտած վճիռը կարող է վերացվել հենց իր՝ վճիռ կայացնող դատարանի կողմից, եթե այդ քաղաքացին ներկայանում է, իսկ անձի՝ որոշակի ժամանակում և որոշակի հանգամանքներում մահանալու փաստի հաստատման վերաբերյալ վճիռը՝ միայն վերաքննության կարգով՝ նոր երևան եկած հանգամանքների հետևանքով և այլն:

Հետևաբար՝ ՔԴՕ 31-րդ գլուխն արմատական վերակառուցման կարիք ունի:

Անհայտ բացակայող ճանաչված կամ մահացած հայտարարված քաղաքացու ներկայանալու կամ նրա գտնվելու վայրը հայտնի դառնալու դեպքում դատարանն այդ քաղաքացու կամ նրան անհայտ բացակայող ճանաչելու (մահացած հայտարարելու) մասին իրեն դիմած անձանց միջնորդությամբ վերացնում է օրինական ուժի մեջ մտած իր նախկին վճիռը: Այդ հարցը դատարանը լուծում է առանց նոր վարույթ հարուցելու: Նախկին վճիռը վերացնելուց հետո վերականգնվում է քաղաքացու նախկին իրավական վիճակը՝ այստեղից բխող բոլոր իրավական հետևանքներով: Այն է՝ վերացվում է քաղաքացու գույքի նկատմամբ սահմանված խնամակալությունը, չեղյալ է համարվում նրա մահվան վերաբերյալ ՔԿԱԳ մարմիններում կատարված գրառումը, դադարեցվում է նրա ընտանիքի անաշխատունակ անդամներին վճարվող կենսաթոշակը և վերականգնվում է դադարած ամուսնությունը, իհարկե, եթե նրա ամուսինը մինչ այդ նոր ամուսնության մեջ չի մտել:

Օրենսդիրը քննարկվող հարցում նույնպես բացթողում է արել՝ նշելով որ նախկինում կայացված վճիռը կարող է վերացվել անհայտ բացակայող ճանաչված կամ մահացած հայտարարված քաղաքացու դիմումով միայն նրա ներկայանալուց հետո: Հասկանալի չէ, թե ինչ պետք է անեն այդ հարցում շահագրգռված մյուս անձինք, եթե նա չի ներկայանում կամ հրաժարվում է դիմում տալուց:

Օգտագործված գրականության ցանկ

1. Попова Ю.А. Признание граждан безвестно отсутствующими. М., 1985.
2. Պետրոսյան Ռ.Գ., նշվ. աշխ., էջ 467.
3. Богомолов И.В. Некоторые проблемы подготовки гражданских дел к судебному разбирательству // Вестник СГАП. 2002, N2, С. 18-19.
3. Золотухин А.Д. Проблемы судопроизводства по делам об установлении фактов имеющих юридическое значение в особом производстве. Автореф. дис... канд. юрид. наук. М., 2010, С. 15-16.
5. Պետրոսյան Ռ.Գ., նշվ. աշխ., էջ 471.
6. Պետրոսյան Ռ.Գ., նշվ. աշխ., էջ 472:

Вардан Варданян
Аспирант Европейской региональной академии

РЕЗЮМЕ

*Некоторые проблемы, связанные с признанием гражданина без вести отсутствующим
и признанием гражданина умершим*

В данной статье автор изучил законодательные упущения, имеющиеся в проблеме рассмотрения дел, которые были возбуждены в порядке особого производства на основании признания гражданина без вести отсутствующим и признания гражданина умершим, которые отражаются на целостность и обоснованность вынесенных приговоров. В результате анализа автор статьи пришел к заключению, что глава 31 Гражданско-Процессуального Кодекса РА подлежит радикальной реконструкции.

Ключевые слова: арендованный, безвестно отсутствующий, особое разбирательство, правоотношение, имущество, наследство, законодательный, происшествие, военнослужащий, решение.

Vardan Vardanyan
European Regional Academy
PhD student

SUMMARY

Some problems connected with acknowledgment of a citizen missing or dead

In this article the author studied legislative omissions available in the problem of examination of cases being instituted by the order of special proceedings based on acknowledgment of a citizen missing or dead, which are reflected on completeness and reasonableness of the made decisions. In the result the article's author concluded that the chapter 31 of the Civil Procedure Code of RA is subject to radical reconstruction.

Keywords: rented, missing, special trial, legal relationship, asset, heritage, legislative, mishap, soldier, solutions.